

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου: ΣΟΦΙΑ ΦΩΤΑΚΑΚΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΜΑΚΗΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:	Φωτακάκη_πρακτικό_A.pdf
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	Φωτακάκη_πρακτικό_B.pdf
Ημερομηνία 1ης συνάντησης:	04/02/2026
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	Φωτακάκη_πρακτικό_B_2η.pdf
Ημερομηνία 2ης συνάντησης:	16/02/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Κατά την συνάντηση προετοιμασίας οργανώθηκε και διαμορφώθηκε η δομή της παρακολούθησης των διδασκαλιών στα μαθήματα: α) Γλώσσα Ε΄ Δημοτικού, β τεύχος, ενότητα 7- Μουσική «Η συναυλία αρχίζει, κατανόηση κειμένου και β) Γλώσσα Στ΄ Δημοτικού, «Οι καταλήξεις των ρημάτων σε -ίζω, -αίνω, -ώνω» . Οι διδασκαλίες έγιναν στο τμήμα της Ε΄ τάξης και στο τμήμα ένταξης του 5ου Δημοτικού Σχολείου Νάουσας, στο οποίο η αξιολογούμενη υπηρετεί. Στη συνάντηση συμφωνήθηκαν τα ιδιαίτερα σημεία εστίασης της παρακολούθησης των διδασκαλιών όπως: 1. Στη σύνδεση του μαθήματος με την προϋπάρχουσα γνώση των μαθητών/τριών 2. Στην επικοινωνιακή ικανότητα 3. Στην ακρίβεια και σαφήνεια των οδηγιών 4. Στην ενεργητική και ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία 5. Στην κατάλληλη αξιοποίηση εποπτικών μέσων και των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (Τ.Π.Ε.) 6. Στην ανατροφοδότηση των μαθητών/τριών 7. Στην ενθάρρυνση για ομαδοσυνεργατικές δράσεις 8. Ρυθμός του μαθήματος 9. Χρήση συμμετοχικών διδακτικών στρατηγικών και τεχνικών Η παρακάτω αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι : Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών, Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών και Δ) Τις εκθέσεις αυτοαξιολόγησης εκπαιδευτικού. α' κριτήριο: Όσον αφορά την προετοιμασία των διδασκαλιών η εκπαιδευτικός παρουσίασε υψηλό επίπεδο οργάνωσης, σαφήνεια στον σχεδιασμό και στοχοπροσήλωση, προσαρμόζοντας κάθε φορά τη διδακτική της πρόταση στις πραγματικές ανάγκες των

μαθητών/τριών. Και στις δύο διδασκαλίες, η προετοιμασία της δεν περιορίστηκε σε ένα τυπικό σχέδιο μαθήματος, αλλά αποτυπώθηκε ως ολοκληρωμένη πρόβλεψη των επιμέρους σταδίων, των χρονικών ορίων, των μέσων και των διδακτικών επιλογών που θα διευκόλυναν την ενεργή συμμετοχή των παιδιών. Στην πρώτη διδασκαλία, η προετοιμασία αποτυπώθηκε στην πλήρη οργάνωση της ροής των δραστηριοτήτων, με σαφώς προσδιορισμένους στόχους και προμελετημένη αλληλουχία, ώστε να διασφαλίζεται η ομαλή μετάβαση από τη μία φάση στην άλλη χωρίς απώλειες χρόνου ή διάσπαση προσοχής. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η επιλογή δραστηριοτήτων με σαφή χρονικό ορίζοντα και προβλέψιμη εξέλιξη, στοιχείο που διευκολύνει τους/τις μαθητές/τριες να παραμένουν προσηλωμένοι και να εμπλέκονται σταθερά στη μαθησιακή διαδικασία. Στη δεύτερη διδασκαλία, η προετοιμασία αναδείχθηκε με ακόμη πιο εμφανή τρόπο, καθώς η εκπαιδευτικός σχεδίασε ένα σενάριο με δομή 45 λεπτών, διακριτές φάσεις (προετοιμασία – διδασκαλία – εμπέδωση – αξιολόγηση), καθώς και υλικό ειδικά διαμορφωμένο για μαθητές με δυσλεξία. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η πρόβλεψη φύλλου εργασίας με περιορισμένο αριθμό ασκήσεων, μεγάλη γραμματοσειρά και επαρκή κενά, ώστε να μειώνεται ο γνωστικός φόρτος και να διευκολύνεται η συγκέντρωση του μαθητή. Η επιλογή αυτή αποδεικνύει ότι η εκπαιδευτικός λαμβάνει υπόψη τις ειδικές μαθησιακές δυσκολίες και προσαρμόζει έμπρακτα τη διδακτική της πρόταση. β' κριτήριο: Όσον αφορά την ετοιμότητα ως προς το γνωστικό η εκπαιδευτικός επέδειξε επιστημονική επάρκεια, διδακτική ακρίβεια και ικανότητα να μετασχηματίζει τη γλωσσική γνώση σε λειτουργική μαθησιακή εμπειρία. Και στις δύο περιπτώσεις, η γνώση της δεν εμφανίστηκε ως απλή κατοχή περιεχομένου, αλλά ως ικανότητα επιλογής κατάλληλων γλωσσικών φαινομένων, σωστής διαβάθμισης της δυσκολίας και σύνδεσης της διδασκαλίας με αυθεντικά γλωσσικά περιβάλλοντα. Παράλληλα, αποτυπώθηκε η ευαισθησία της ως προς τις πραγματικές ανάγκες των μαθητών/τριών, γεγονός που ενισχύει τη συνολική εγκυρότητα της διδακτικής της πρακτικής. Στην πρώτη διδασκαλία οι μαθητές οδηγήθηκαν στην ανακάλυψη, στην εξήγηση και στην αιτιολόγηση της χρήσης του κειμένου. Στη δεύτερη διδασκαλία, η γνώση του αντικειμένου αποτυπώθηκε στη στοχευμένη επιλογή των ρηματικών καταλήξεων –ίζω, –αίνω, –ώνω, που αποτελούν συχνό πεδίο ορθογραφικής δυσκολίας για μαθητές με δυσλεξία. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η έμφαση στη μορφολογική διδασκαλία (διάκριση ρίζας – κατάληξης) και στη σταθερότητα των μορφολογικών μοτίβων, ώστε να υποστηριχθεί η ορθογραφική επάρκεια. Η επιλογή αυτή δείχνει ότι η εκπαιδευτικός γνωρίζει όχι μόνο το «τι» της γλωσσικής γνώσης, αλλά και το «πώς» αυτή κατακτάται αποτελεσματικά από μαθητές με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες. γ' κριτήριο: Όσον αφορά τη διδακτική μεθοδολογία και τις πρακτικές η εκπαιδευτικός ανέδειξε ισχυρό ρεπερτόριο πρακτικών, με συνδυασμό ενεργητικής μάθησης, διαφοροποίησης, πολυτροπικότητας και συστηματικής ανατροφοδότησης. Η μεθοδολογία της χαρακτηρίζεται από λειτουργική χρήση των μέσων, σαφή καθοδήγηση, και επιλογή στρατηγικών που δεν εξαντλούνται σε τεχνικές, αλλά υπηρετούν ξεκάθαρα τη μάθηση. Στην πρώτη διδασκαλία, η διδακτική μεθοδολογία υποστηρίχθηκε από ποικιλία εργαλείων (διαδραστικά βιβλία, ψηφιακά κουίζ, φύλλα εργασίας), που αξιοποιήθηκαν οργανικά στη διδασκαλία και ενίσχυσαν τα κίνητρα των μαθητών/τριών. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η ομαδοσυνεργατική εργασία, όπου οι μαθητές/τριες συνεργάζονταν με ενθουσιασμό, αλληλοϋποστηρίζονταν και συμμετείχαν ενεργά, γεγονός που δείχνει ότι η εκπαιδευτικός έχει σταθερή παιδαγωγική κουλτούρα συνεργατικής μάθησης και γνωρίζει πώς να την ενεργοποιεί με ουσιαστικό τρόπο. Στη δεύτερη διδασκαλία, η μεθοδολογία προσαρμόστηκε με συνέπεια στις ανάγκες του μαθητή με δυσλεξία, αξιοποιώντας τη ρητή και δομημένη διδασκαλία, τη μοντελοποίηση, την καθοδηγούμενη εξάσκηση και την πολυαισθητηριακή προσέγγιση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η δραστηριότητα σύνθεσης ρημάτων με κάρτες ριζών και καταλήξεων σε διαφορετικά χρώματα, όπου ο μαθητής χειριζόταν υλικό, παρατηρούσε μορφολογικά μοτίβα και κατέληγε σε συμπεράσματα μέσα από στοχευμένες ερωτήσεις. Η πρακτική αυτή μειώνει τον γνωστικό φόρτο, ενισχύει τη μνήμη και διευκολύνει τη σταθεροποίηση της γνώσης. δ' κριτήριο: Όσον αφορά το παιδαγωγικό κλίμα (μάθησης) και τη διαχείριση της τάξης παρατηρήθηκαν τα εξής: η εκπαιδευτικός παρουσίασε ιδιαίτερα θετική εικόνα. Το κλίμα που διαμόρφωσε χαρακτηρίζεται από ασφάλεια, αποδοχή, σεβασμό και σταθερότητα, ενώ η διαχείριση της μαθησιακής διαδικασίας γίνεται με τρόπο που ενισχύει τη συμμετοχή χωρίς να δημιουργεί άγχος επίδοσης. Η στάση της εκπαιδευτικού είναι διακριτικά καθοδηγητική, με συνεχή παρακολούθηση της δυναμικής της ομάδας και άμεση παρέμβαση όταν χρειάζεται, χωρίς αυταρχισμό ή πίεση. Στην πρώτη διδασκαλία, ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί το ότι οι μαθητές/τριες ένιωθαν ελεύθεροι να εκφραστούν, να πειραματιστούν και να εμπλακούν ενεργά χωρίς φόβο λάθους. Η συνεχής και υποστηρικτική αλληλεπίδραση με την εκπαιδευτικό, καθώς και η θετική ενίσχυση, λειτούργησαν ως μηχανισμοί σταθεροποίησης του παιδαγωγικού κλίματος και ενίσχυσης της συμμετοχής. Στη δεύτερη διδασκαλία, το παιδαγωγικό κλίμα αποκτά ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα λόγω του πλαισίου του Τμήματος Ένταξης και των μαθησιακών δυσκολιών των μαθητών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το ότι στην αρχική προφορική συζήτηση η εκπαιδευτικός κατέγραφε στον πίνακα προτάσεις του μαθητή χωρίς αναφορά στην ορθογραφική ακρίβεια, ώστε να περιοριστεί το άγχος επίδοσης και να ενισχυθεί η ελεύθερη συμμετοχή. Η επιλογή αυτή δείχνει βαθιά κατανόηση των συναισθηματικών αναγκών μαθητών με δυσλεξία, οι οποίοι συχνά συνδέουν τη γλωσσική δραστηριότητα με φόβο αποτυχίας. Παράλληλα, η αντικριστή διάταξη των θρανίων και η οπτική επαφή ενίσχυσαν τη συγκέντρωση και την αλληλεπίδραση, σε ένα πλαίσιο σαφές, ασφαλές και προβλέψιμο. ε' κριτήριο: Ο

αναστοχασμός των διδασκαλιών και η αυτοαξιολόγηση εκπαιδευτικού: Τέλος, στο κριτήριο του αναστοχασμού μετά τη διδασκαλία και της αυτοαξιολόγησης, η εκπαιδευτικός παρουσίασε ιδιαίτερα ανεπτυγμένη επαγγελματική συνείδηση και σαφή προσανατολισμό στη βελτίωση. Ο αναστοχασμός της δεν εμφανίζεται ως τυπική καταγραφή εντυπώσεων, αλλά ως ουσιαστική διαδικασία εντοπισμού ισχυρών σημείων, αναγνώρισης αδυναμιών και διατύπωσης ρεαλιστικών προτάσεων βελτίωσης. Η στάση αυτή συνιστά κρίσιμο δείκτη παιδαγωγικής ωριμότητας, καθώς δείχνει ότι η εκπαιδευτικός αντιλαμβάνεται τη διδασκαλία ως δυναμική πρακτική που απαιτεί συνεχή επανεξέταση. Στην πρώτη διδασκαλία, χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το ότι η εκπαιδευτικός ήταν σε θέση να εντοπίσει με ακρίβεια ποια σημεία λειτούργησαν αποτελεσματικά και ποια θα μπορούσαν να ενισχυθούν σε επόμενες εφαρμογές, γεγονός που δείχνει στοχαστική στάση και διάθεση εξέλιξης. Η αυτοαξιολόγησή της φανερώνει συνείδηση της επαγγελματικής της ταυτότητας και εστίαση στη βελτίωση της διδακτικής πράξης. Στη δεύτερη διδασκαλία, η αναστοχαστική της δεξιότητα αναδεικνύεται ακόμη πιο έντονα, καθώς η εκπαιδευτικός φαίνεται να λειτουργεί με διαρκή παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας των επιλογών της σε πραγματικό χρόνο και με σαφή προσαρμογή στις ανάγκες του μαθητή. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η ενσωμάτωση δραστηριότητας αυτοαξιολόγησης στο φύλλο εργασίας («Τα καταφέρνω / Χρειάζομαι βοήθεια / Μπερδεύομαι ακόμα»), που δεν λειτουργεί απλώς ως κλείσιμο του μαθήματος, αλλά ως εργαλείο συλλογής δεδομένων για την επόμενη διδακτική παρέμβαση. Επιπλέον, μέσα από την αναστοχαστική συζήτηση που ακολουθεί τη διδασκαλία, η εκπαιδευτικός αναδεικνύει πολύ ανεπτυγμένη ικανότητα να αναγνωρίζει τα δυνατά και αδύναμα σημεία της διδακτικής διαδικασίας, να συνδέει τις παρατηρήσεις της με τις πραγματικές αντιδράσεις των μαθητών και να προτείνει συγκεκριμένες βελτιωτικές, με στόχο τη μέγιστη μαθησιακή υποστήριξη. Η ποιότητα αυτού του αναστοχασμού τεκμηριώνει ότι η εκπαιδευτικός διαθέτει ισχυρή παιδαγωγική αυτογνωσία και αναπτύσσει τη διδακτική της πρακτική με τρόπο συστηματικό και επιστημονικά τεκμηριωμένο. Τέλος η έκθεση αυτοαξιολόγησης που ανάρτησε κατέδειξε εκπαιδευτικό με υψηλές δεξιότητες αυτοπαρουσίασης του εκπαιδευτικού έργου. Αναφέρει σε αυτή μεταξύ άλλων ότι εργάζεται ως εκπαιδευτικός 13 χρόνια. Το βασικό της πτυχίο είναι από το Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής της Σχολής Επιστημών του Ανθρώπου πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Επίσης ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές στο Ε.Α.Π. στην ειδική αγωγή με αντικείμενο τα Προβλήματα Προφορικού και Γραπτού Λόγου, ενώ απέκτησε και πτυχίο Αγγλικής Γλώσσας Β2. Τέλος μεταξύ άλλων πολλών επιμορφώσεων παρακολούθησε και σεμινάριο 420 ωρών στη Διαπολιτισμική Εκπαίδευση, ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις σχολικών μονάδων με μαθητές μεταναστευτικού υπόβαθρου, καθώς και εκπαίδευση στις Πρώτες Βοήθειες, την οποία θεωρεί αναγκαία στην Ειδική Αγωγή. Συμπερασματικά η εκπαιδευτικός αποτιμάται ως ιδιαίτερα αποτελεσματική και παιδαγωγικά ώριμη, με ισχυρό σχεδιασμό, ουσιαστική γνώση του αντικειμένου, κατάλληλη και διαφοροποιημένη μεθοδολογία, εξαιρετικό κλίμα και διαχείριση της μαθησιακής διαδικασίας, καθώς και υψηλού επιπέδου αναστοχαστική ικανότητα. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω α', β', γ', δ' και ε' κριτήρια, την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης, τις Σπουδές, τα χρόνια στην υπηρεσία, την αυτομόρφωση και τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης καταλήγουμε ότι η αξιολογούμενη λαμβάνει τον χαρακτηρισμό εξαιρετικός, διότι αξιολογήθηκε έτσι σε όλα τα κριτήρια και χαρακτηριστικά που ορίζει ο νόμος.